

ABSTRAKT

Podmíněné zastavení trestního stíhání je institut, který byl zaveden do českého trestního práva procesního před více než dvaceti lety. V průběhu let se tento alternativní způsob vyřizování trestních věcí stal nejčastěji využívaným (v posledních čtyřech letech druhým nejčastěji využívaným) způsobem ze všech alternativních způsobů nazývaných odklony. Tento odklon je uplatňován státními zástupci i soudy v případech méně závažných trestných činů. Podstatou podmíněného zastavení trestního stíhání je rozhodnutí státního zástupce nebo soudu nezahajovat standardní trestní řízení před soudem nebo ho zastavit za určitých podmínek, nejdůležitější z nich je pachatelova náhrada škod způsobených poškozeným trestným činem.

Cílem autorky této práce je popsat stručně historii alternativních způsobů řešení trestních věcí a jejich zavedení do českého trestního práva, dále specificky rozebrat institut podmíněného zastavení trestního stíhání, podmínky, které musí být splněny pro jeho užití, přínosy, které představuje pro české trestní právo a trestní proces a srovnat jej s dalšími typy odklonů jako i se slovenskou úpravou stejného institutu s mírně odchylnými podmínkami aplikace. Práce dále prezentuje reálné statistiky využívání podmíněného zastavení trestního stíhání v praxi státních zástupců a soudů a míru úspěšnosti tohoto institutu vzhledem k počtu znovuobnovených trestních stíhání pro porušení podmínek ve zkušební době.

Práce je sestavena z osmi kapitol. První kapitola pojednává o konceptu a principech restorativní justice. Tématem druhé kapitoly jsou odklony v českém trestním právu ve všeobecnosti, zatím co třetí kapitola se zabývá specifickými podmínkami pro využití podmíněného zastavení trestního stíhání. Obsahem čtvrté kapitoly jsou procesní postupy a požadavky. Pátá kapitola pojednává o dopadech podmíněného zastavení trestního stíhání na obviněného i na poškozené a šestá tento institut srovnává s dalšími druhy odklonů v českém trestním právu. Sedmá kapitola obsahuje srovnání jak obecné úpravy odklonu, tak konkrétně úpravu podmíněného zastavení trestního stíhání v českém a slovenském trestním právu. Závěrečná, osmá kapitola obsahuje statistické údaje ohledně využívání tohoto odklonu státními zástupci i soudy a dále několik úvah autorky souvisejících s tématem podmíněného zastavení trestního stíhání a možných návrhů právní úpravy do budoucna.

V závěru práce autorka shrnuje, že podmíněné zastavení trestního stíhání je užitečným nástrojem trestního práva procesního s prokázanými pozitivními dopady na pachatele, poškozené i společnost jako celek a proto má smysl nejen jeho zachování v českém trestním právu, ale i častější praktické využívání, vzhledem k tomu, že míra neúspěchu je nízká a cíle,

keré tento institut sleduje-náprava vztahů mezi obviněnými a poškozénými, odškodnění poškozéných, nápravní a preventivní dopady na pachatele a odlehčení systému trestní justice od zdlouhavých trestních řízení- se jeví jako naplněny tímto institutem.